

SENTÈNCIA 42-95 DE 7 DE NOVEMBRE DE 1995

Lesions per imprudència.- Cas fortuït.- Error en l'apreciació de la prova.- Despeses processals.

Ponent M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en la present causa de data 2 de febrer de 1995, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem Joan G.G. com autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal, fent-se aplicació dels articles 41 i 53, a la pena de TRES MESOS DE SUSPENSIO DEL PERMÍS DE CONDUIR i 40.000PESSETES DE MULTA, així com el pagament de les despeses processals causades.

El declarem totalment responsable de l'accident d'autes en concepte de responsabilitat civil.

Condemnem solidàriament Joan G.G. i la Companyia ATLANTIS d'Assegurances S.A. a pagar d'immediat al moment de la notificació de la sentència a Raul O.R. la quantitat de 1.500.000pessetes a valdre sobre la indemnització definitiva, que serà fixada en període d'execució de sentència. Els condemnem també solidàriament a pagar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social la quantitat de 2.957.892pessetes sense perjudici per aquest organisme d'ampliar la demanda en període d'execució de sentència per obtenir el pagament de les quantitats pagades a rel de l'accident posteriorment."

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentada sentència va interposar recurs de suplicació Joan G.G. i la Companyia ATLANTIS d'Assegurances S.A., mitjançant el seu advocat, el qual va al·legar en el seu escrits de recurs tres motius de suplicació:

-Per error en l'apreciació de la prova(art.3.5)

-Per infracció en la sentència d'una norma penal substantiva per interpretació errònia i aplicació indeguda de la mateixa.(art.3.7)

-Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència.

Respecte al primer motiu de suplicació el recurrent en el seu escrit així com en la vista oral, va exposat que el fet de l'atropellament es va produir en unes circumstàncies que la pròpia sentència descriu, com "un dia plujós, la calçada estava mullada" i que "caigué un sobtós i fort ruixat en el moment precís on el vianant es trobava creuant la calçada", el que comporta al recurrent a considerar que en lloc d'un fet imprudent, l'accident va ser un "cas fortuït", ja que en la conducció del processat (amb els llums reglamentaris i la velocitat permesa en aquell lloc) no es pot apreciar la imprudència i "va ser el sobtat ruixat el que li va fer perdre tota visió, amb tanta mala sort que no veia al vianant que creuava". Respecte al segon motiu de recurs, afirma que la sentència infringeix l'article 18 del Codi Penal, que no permet el càstig del conductor, sinó que imposa la seva lliure absolució. I respecte al tercer motiu de suplicació, el recurrent sol·licita que s'imposi un "compartiment" o repartició de culpes al 50% rebaixant-se la sanció penal a un mes de retirada del permís de conduir.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal va oposar-se al recurs interposat per Joan G.G. i la Companyia ATLANTIS d'Assegurances S.A., al·legant que l'accident s'havia produït quan el recurrent conduïa un vehicle de la seva propietat, atropellant al vianant Raul O.R., quan creuava la calçada per "un pas de vianants" que les condicions climatològiques en aquell moment eren, pluja i calçada mullada, essent les 22 hores de la nit, i que el recurrent segons les seves pròpies declaracions, coneixia perfectament el lloc pel qual passava cada dia, el qual va deixar una traça sis metres de frenada. Aquestes circumstàncies impedeixen que pugui estimar-se el recurs i es necessari confirmar la sentència recorreguda. Una oposició semblant al recurs va realitzar la representació del perjudicat el Raul O.R., el qual representat pel lletrat Salvador CAPDEVILA PALLARÈS exposa el seu informe a la vista.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que la sentència estableix els seus fets provats les circumstàncies en les que es va produir l'atropellament, circumstàncies que són expressament admeses pel recurrent que parteix d'elles per a fomentar el seu recurs, segons les quals el processat conduïa el seu vehicle a una velocitat de 40Km/hora, màxima velocitat

autoritzada en aquell lloc, va ocorre a les 22 hores de la nit un dia del mes d'agost, queia una pluja tan intensa que dificultava i impedia tota visibilitat, de manera que tal com diu el recurrent, el conductor no va poder veure a la persona que creava la calçada pel "pas de vianants" clarament senyalitzat. Però totes aquestes raons, lluny de configurar una situació de "cas fortuït", com pretén el recurrent, són clarament indicatives de la imprudència determinada en la sentència, doncs no hi havia cap obstacle perquè no pogués disminuir adequadament la velocitat del seu automòbil, fins i tot deturar-lo si calia, a fi de continuar essent "responsable dels moviments del vehicle". I tampoc pot servir d'excusa al conductor el que circulés a una velocitat permesa en aquell lloc, perquè les velocitats autoritzades ho són per a circumstàncies de normalitat, però quant per raons del climatològiques o qualsevol circumstància que afecti a la circulació, aquesta es fa difícil, es necessari reduir la velocitat i extremar el control del vehicle tot el que sigui necessari per a no causar accidents. Que el processat no conduïa amb aquesta prudència ho demostra la dada de l'atropellament, i la circumstància de que hagués deixat a la calçada una traçada de sis metres de frenada i l'altra banda, el vianant circulava pel lloc assenyalat a l'efecte, l'anomenat pas de vianants, on fou atropellat, segons afirma la sentència recorreguda i que el recurrent reconeix, i per això cap culpa ni responsabilitat li pot ser atribuïda penalment ni civilment, del resarciment o de la repartició del deure a indemnitzar com pretén el recurrent. Per aquesta raó el recurs s'ha de desestimar.

II.-CONSIDERANT: Que es desestima el recurs de suplicació, i les despeses processals corresponents al mateix han de ser imposades al recurrent.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs de suplicació interposat en la causa i rotlle referits, per Joan G.G. i la Companyia ATLANTIS d'Assegurances S.A., contra la sentència del M.I. Tribunal de Corts de data 2 de febrer de 1995, la qual confirmem íntegrament.

2- Imposem les despeses del present recurs de suplicació als recurrents

3- Manem que la causa sigui retornada al Tribunal de procedència, amb certificació del resultat mitjançant la present sentència pel compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.